

1 de maig amb canvi de cicle

JOAN COSCUBIELA

Secretari general CCOO a Catalunya

EL PUNT, 2.05.08

Aquest 1 de Maig ha vingut molt marcat pel canvi de cicle econòmic i per la crisi financera internacional. CCOO volem que els actes reivindicatius hagin servit per deixar clara la nostra posició davant la situació econòmica i alhora per començar a preparar la Jornada d'Acció Sindical Mundial del 7 d'octubre convocada per la Confederació Sindical Internacional en favor del treball digne. Els reiterats advertiments del sindicalisme en relació amb un model econòmic amb peus de fang s'han fet malauradament realitat. L'època de diner fàcil i barat i d'espectaculars beneficis s'ha acabat i ens deixa una factura descomunal i ara toca decidir qui la paga. El sindicalisme ens neguem al fet que els recursos públics vagin a salvar els especuladors i exigim que es dediquin recursos fiscals a donar resposta a les situacions de risc que es poden donar entre les persones més vulnerables. La primera batalla per la factura de la crisi l'hem de lliurar en el terreny de la negociació col·lectiva, on exigim la millora del poder adquisitiu, especialment pels salaris més baixos, igualtat real a les empreses i avançar en la qualitat de l'ocupació.

L'increment dels salaris esdevé clau en aquests moments per raons de justícia i per raons econòmiques. Amb una inflació que supera el 4,5%, els salaris han de créixer inicialment almenys el que puja la inflació estructural, i a més reiterem la necessitat de clàusules de revisió salarial en els convenis col·lectius. En una situació d'alentiment del consum no es pot castigar els salaris, que a més no són els culpables de la inflació

sinó les víctimes. Per millorar els salaris hi ha una part de treballadors als quals no arriba encara la negociació col·lectiva, per a qui és imprescindible que el govern espanyol acordi increments del salari mínim interprofessional per sobre de la inflació fins a situar-los prop dels 1.060 euros, que és la recomanació de la Carta Social Europea. En aquest 1 de Maig també hem exigit que la llei d'igualtat no es quedi com una foto propagandística i entri a les empreses, i també hem reclamat una reforma en profunditat dels serveis públics d'ocupació, que els faci més eficients i que els permeti donar resposta a les persones que es queden sense feina i tenen dificultats de recol·locació. També hem tornat a demanar un canvi en les polítiques fiscals que posi fi als regals i xecs fiscals indiscriminats. Un bon sistema fiscal és imprescindible si es vol una societat cohesionada socialment i econòmicament eficient.